

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quantopere olim Poëtæ sint honorati?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

rudes ad clauum promouentur, vel grassantur, doctos despiciunt, olim eruditos fouebant; nunc eosdem deprimunt: olim amabant, colebant, locupletabant rerum peritos; nunc vel inuidi, vel fordidus, vel morosi sunt erga eosdem; quia non intelligunt eorum labores, neque experti sunt molestias, quas illi subierunt. Denique ars non habet osorem, nisi ignorantem; si enim pretium illius apprehenderet mente, propter artem amaret artificem imperitur. Nimirum quod indoctior est quisque, & imprudentior, enimvero stolidior, eò sua magis aestimat, magisque deprimat aliena. Ab hoc errore, ut homines abducerentur, atque ut omnia ex industria facere assuescerent, voluit diuina sapientia, & artes, & virtutes, honoribus acui. Siquidem, ut Claudianus canit,

Egregios inuitant premia mores.

Clodian. in
laud. Stilico-
nis. paneg. 2.
Bruton, lib. 3.

Et quamuis multi boni artifices malis sint moribus, tamen etiam hoc saeculo à multis honorantur, ob utilitatem. Apud Thessalos capitale est, occidere ciconiam, non ob aliud, nisi quod serpentes interficiat: parciatur & apud Britannos miluis, quod urberum raptis extis repurgent: ita & opificibus & artificibus quibusdam bibulis, & ganeonibus, honor, habetur, non quod ipsi digni sint, sed quod illorum opera nobis sint vsui. Apollonius rogatus à Babyloniarum rege, quomodo tutò regnare posset, *Si multos inquebat, honoraueris, paucis verò credideris.*

II.

Scaliger. lib.
3. Poëtics.
cap. 37.

Plutarch. in
vita Nicia.

Quantum stimulum artificibus adiecit Alexander Macedo, cum edicto vetuit, ne quis se præter Lysippum ære, Praxitelem marmore, Apellem coloribusINGERET? Titillauit & Æschylum mirificè, quod populus Atheniensis statuerat, ut solius illius fabulæ post eius mortem referrentur. Hinc falsum illud eius dictum, *Cum Euripide simul mortem tragœdiam*: quia eo mortuo, tragœdiæ illius non recitabantur, sed suæ tantum. Quamquam Euripidis tragicorum principis tanta fuit authoritas, apud Syracusanos, ut eum duce Gylippo Syracusani maximam cladem Atheniensibus intulissent, Niciam & Demolthenem Imperatores occidissent, multos captiuos duxissent; multi captiuorum, cum versus Euripidis memoria tenerent, ob eos ipsos, libertate sint donati à Siculis hunc Poëtam summè admirantibus: qui postea Atheas reuersi, Euripidi pro libertate data gratias agebant.

bant. Multi per ciuitates Siciliae dispersi ac vagi, victum sibi horum versuum recitatione comparabant. Quae res non amorem tantum laboris, verum etiam enthusiasum, aut furorem quendam in Poeta excitauit; qualem in se quoque fuisse excitatum fatetur Lucretius, qui ita canit:

Percussit thyrsos laudum spes magna meum cor.

Apud Seruium legimus, Virgilium Poetam tres suos libros Aeneidos Augusto recitasse. II. III. & VI. sed sextum maxime ob Octauiam Augusti sororem, Marcelli matrem, quem Marcellum sibi Augustus adoptauerat, qui terris ereptus est, Anno XVIII suae aetatis, morbo correptus. Haec igitur Octauia, cum recitationi interesset, & Virgilius ad carmina illa venisset, circa finem VI. libri, quibus Marcelli luctum describit, animo defecisse dicitur, quando ad illum peruentum est locus.

Ita Phil. Cas-
mer. cent. 3.
Horar. sub-
sec. 6. 4.

Hæu miserande puer, si qua fata aspera rumpas.

Tu Marcellus eris.

Virgil. lib. 6.
Aeneid.

Ex eo animi deliquio ægrè refocillata Octauia, fertur Virgilio silentium indixisse; sed dena sestertia pro singulis versibus numerari iussisse, qui versus sunt vnus & viginti numero. Poeta igitur paucis versibus meruit supra quinque milia aureorum. Honorarunt & Homerum Crentenses, qui eum, ob illustre opus, mille numismatis dono datis condecorauerunt; idque genus honoris vt constaret etiam posteris, ac perennaret, publico loco columnæ incidendum curauerunt. Obtrigit & Chæriilo poetæ hic honos, qui pro singulis versibus singulos stateres reportauit. Antilochus autem ob pauca sanè carmina à Lysandro retulit pileum argento impletum. Neque omitti debet Seuerus Cæsar, qui Oppiano, quod piscium genera, naturam, & qua arte singuli capiendi sint, numeris descripsisset, pro quolibet versu aureum iussit persolui; illaque sua munificentia tantam hominibus excitauit admirationem, vt Oppiani carmina, ad hodiernum vsque diem, aurea nomenentur. Horum omnium carmina non solum fuerunt inaurata, quia erant pretiosa, verum etiam pretiosa fecit spes inaurandorum. Certè vix quisquam poeta fuit, qui non cecinit, vt caneretur; & non lusit, vt ei plauderetur. Vena poetica sine laude, est

de, est arena sine calce. Hinc in Comœdijs consueta illa addebat
 tur clausula: PLAUDITE.

HI.

Quin & oratores accendit laudis amor, & historicos, & alios
 scriptores, quorum libri lucernam olent. Neque enim cum
 seruili se schemâ procedere ratus est Cicero, quando dicere potuit
Oratores visi sumus. Et apud alios quoque magnam vim habuit
 populi acclamatio. Placuit & Demosthenes sibi, quando intel-
 lexit, nomen suum ad regem vsque Persarum perlatum esse. Nam
 is per litteras satrapis imperauit pecuniam vt darent Demosthe-
 ni, atque consilijs eius, præ omnibus Græcis, obtemperarent,
 quòd tumultibus Græcorum distingere Macedonem & inuoluere,
 valeret. Comperit hæc postea Alexander, qui epistolas quasdam
 Demosthenis, & Sardibus inuenit ducum regionum monumenta,
 quibus exprimebatur pecuniæ ei datæ summa. Quid putemus ani-
 mi fuisse illi oratori, de quo sacra pagina hæc habet: *Statuso au-*
tem die Herodes vestitus veste regia, sedit pro tribunali, & conciona-
batur ad eos. Populus autem acclamabat: Dei voces, & non hominum
 Prodiisset vtique sæpius ad dicendum, nisi diuina Nemesis iubente,
 aqua illi hæssisset. D. Hieronymus testatur, à Gadibus homines
 Romam venisse, vnus T. Liuij videndi studio, cum faciundæ eius
 fama ipsos traxisset. Hi maiore admiratione Liuium intui sunt,
 qui populi Romani res gestas scripsisset, quàm urbem illam, quæ
 res ipsas ediderat; multis admiratione captis, quòd in vrbe orbis
 terrarum principe, in qua innumerabilia erant, quæ spectare ho-
 mines cupere possent, aliud esset, quod Gaditani plus, quàm vr-
 bem ipsam cernere desiderarent. Habebat tunc Liuius caussam
 & stimulum plura scribendi, vt plura essent, quæ Gaditanos rape-
 rent in admirationem. Et Iosephi quoque Iudæi excitatus est ca-
 lamus, quando propter libros de captiuitate Iudaica scriptos sta-
 tuam Romæ obtinuit, sub Vespasianis. Denique, ne in infinitum
 hîc campum excurram, Ptolomæus Philadelphus Ægyptiorum
 Rex, qui quinto quoque die priuatorum caussas audire solebat,
 semel verò in mense legatos, quàm primùm septuaginta duo Iu-
 dæi interpretes venerunt, cum illis, teste Iosepho, assiduè per duo-
 decim dies versatus est, tum vt eos honore debito exciperet, tum
 vt ad opus æterna memoria dignum animaret. *Mechanicas quo-*
que

Plutarch. in
 Demosthe-
 ne.

Act. 12. 22.

Fulgos. lib. 2.
 cap. 5.

Ioseph lib. 12.
 Antiq. c. 2.